

Nr 28.

Ankom till riksdagens kansli den 5 april 1924 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om efterskänkande av viss kronans fordran hos Johannes Andersson i Attorp Västergården m. fl.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 300, av herr *Johanson* i Hallagården har gjorts framställning i syfte att riksdagen måtte befria Johannes Andersson i Attorp Västergården, A. Brodén, ägare till $\frac{1}{16}$ mantal Attorp Västergården, och S. Andersson, ägare till $\frac{1}{4}$ mantal Lanthagen, från dem ålagd återbetalningsskyldighet till kronan beträffande ett från 1906 års allmänna frostminskningsanslag såsom statsbidrag till utdikning av frostförande marker, tillhörande Lilla och Stora Gamlarp i Jäla socken i Skaraborgs län utanordnat belopp av 2,200 kronor jämte ränta därå.

Beträffande de skäl, som åberopats såsom stöd för denna framställning, hänvisas till motionen.

Över motionen har i vederbörlig ordning inhämtats härvid såsom bilaga fogade yttrande från lantbruksstyrelsen (Bil.).

Lantbruksstyrelsen har i sitt förenämnda yttrande, bland annat, framhållit, att ett efterskänkande av kronans ifrågavarande fordran skulle kunna medföra vittgående konsekvenser, som icke syntes önskvärda. Under hänvisning härtill och då utskottet i varje fall icke funnit sådana omständigheter i ärendet framlagda och styrkta, som kunna motivera ett undantagsförfarande av icke prejudicerande natur, får utskottet hemställa,

Utskottet.

att förevarande motion II: 300 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1924.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 26.

Bilaga.

Till riksdagens jordbruksutskott.

Genom remiss den 29 februari 1924 har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. lantbruksstyrelsen att till riksdagens jordbruksutskott skyndsamt avgiva utlåtande över till utskottet remitterade motion nr 300 om efterskänkande av viss kronans fordran hos Johannes Andersson i Attorp Västergården m. fl. samt att till chefen för kungl. jordbruksdepartementet ingiva avskrift av samma utlåtande.

I anledning härav får lantbruksstyrelsen med överlämnande av remissakten härigenom anföra följande.

Genom beslut den 27 juli 1906 beviljade Kungl. Maj:t statsbidrag med 2,800 kronor från frostförminskningsfonden till ett företag avseende utdikning av frostförande marker, tillhörande Lilla och Stora Gamlarp i Jäla socken av Skaraborgs län, och fastställde samtidigt plan för arbetets utförande. Enligt antaget kontrakt samt efter upprepade gånger medgiven förlängning i arbetstiden skulle företaget hava varit fullbordat till den 1 september 1919.

Av det beviljade statsbidraget har enligt från kungl. statskontoret inhämtad upplysning under åren 1907 och 1908 utanordnats sammanlagt 2,200 kronor.

Då det vid avsyning av företaget i september 1922 upplysts, att bidragstagaren vore avliden, att intet åtgjorts åt företaget, sedan avsyning verkställdes år 1916, samt att de nuvarande ägarna av avdikningsområdet icke hade för avsikt att fullborda företaget, hemställde lantbruksstyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 februari 1923 om indragning av det till detsamma beviljade statsbidraget.

Genom beslut den 16 mars 1923 anbefalldes Kungl. Maj:t statskontoret att omedelbart återfordra vad av ifrågavarande statsbidrag redan uppburits jämte fem procent ränta därå från lyftningsdagen, tills återbetalning skedde, samt förordnade, att all vidare utbetalning av nämnda, till företaget beviljade medel skulle inställas, ävensom att statsbidraget i dess helhet skulle överföras till statsverkets kassafond.

Enligt lantbruksstyrelsen tillhandakomna bevis över avsyning av företaget beräknas det arbete, som utförts å företaget, motsvara en kostnad enligt det fastställda förslagens grävningspriser av omkring 2,800 kronor, emot vilket belopp skulle svara ett statsbidrag av 1,400 kronor. Intet av de i företaget ingående dikena har emellertid upptagits till föreskrivna dimensioner.

Då efterskänkande av kronans ifrågavarande fordran skulle kunna medföra vittgående konsekvenser, som icke synas önskvärda, och då bidragstagaren lyftat större belopp, än som enligt villkoren för erhållande och tillgodonjutande av statsbidrag från anslaget ifråga motsvarar kostnaden för det utförda arbetet, samt då det icke visats, huruvida bidragstagarens rättsinnehavare och löftesmännen sakna förmåga att återbetala det fordrade beloppet jämte ränta, finner sig lantbruksstyrelsen icke böra tillstyrka bifall till motionen.

Stockholm den 8 mars 1924.

ERIK INSULANDER.

E. WILH. EWE.